

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesfinanzhof (Saksamaa)
11. veebruaril 2010 — Systeme Helmholtz GmbH versus
Hauptzollamt Nürnberg**

(Kohtuasi C-79/10)

(2010/C 113/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Systeme Helmholtz GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Nürnberg

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik⁽¹⁾, artikli 14 lõike 1 punkti b esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et eraviisiliste lõbulendude välistamine maksusoodustuse alt tähendab seda, et energiatoodete suhtes, mida kasutatakse õhusõiduki kütusena, antakse maksuvabastus üksnes lennuettevõtjatele, või laieneb maksuvabastus kõigile õhusõiduki kütustele, kui lennukit kasutatakse tööga seotud eesmärkidel?
2. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 15 lõike 1 punkti j tuleb tõlgendada nii, et see säte kehtib ka kütuste suhtes, mida kasutatakse lennuki sõiduks angaari ja tagasi, või kehtib soodustuse võimalus üksnes ettevõtjatele, kelle tegelik tegevusala on õhusõidukite tootmine, välja-töötamine, katsetamine ja hooldamine?
3. Kas nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 11 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et nii eraotstarbeliselt kui ka äriotstarbeliselt kasutatava õhusõiduki hooldamis- ja

koolituslendude puhul antakse nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b kohaselt nendel lendudel kasutatud kütusele maksuvabastus proportsionaalselt äriotstarbelise kasutusega?

4. Kui vastus kolmandale küsimusele on eitav: kas direktiivi 2003/96/EÜ artikli 11 lõike 3 kohaldamise võimatuse tõttu nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punkti b raames, võib järeldada, et õhusõiduki eraotstarbelise ja äriotstarbelise segakasutuse puhul hooldamis- ja koolituslendudeks maksuvabastust ei anta?
5. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav või kui nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, mõnest muust sättest tuleneb samasugune õiguslik tagajärg: millised kriteeriumid ja milline ajavahemik tuleb hooldus- ja koolituslendude puhul aluseks võtta vastava kasutatud proportsiooni määramisel nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 11 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405.

11. veebruaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-82/10)

(2010/C 113/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: N. Yerrell)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Iiri Vabariik ei ole kohaldanud kõiki Euroopa Liidu kindlustusalaseid õigusakte kõikide kindlustusseltside suhtes võrdsetel alustel, siis on Iiri Vabariik rikkunud eelkõige nõukogu 24. juuli 1973. aasta direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta, mida on muudetud, artiklitest 6, 8, 9, 13, 15, 16 ja 17 ning nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ, artiklitest 22 ja 23 tulenevaid kohustusi; ning

— mõista kohtukulud välja Iirimaalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon on arvamusel, et i) Voluntary Health Insurance Boardile (edaspidi „VHI”) ei saa nõuetekohaselt jätkata direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 4 ettenähtud erandi võimaldamist alates ajast, mil tema staatust esimest korda seoses 1996. aasta Voluntary Health Insurance (Amendment) Acti (1996. aasta vabatahtliku tervisekindlustuse (muutmise) seadus) jõustumisega muudeti, ja ii) alates sellest kuupäevast on tema suhtes täies ulatuses kohaldatavad Euroopa Liidu kindlustusalaste õigusaktide nõuded, sealhulgas eelkõige nõuded, mis puudutavad loa andmist, finantsjärelevat, kindlustustehniliste eraldiste moodustamist ja solventsusmarginaali, sealhulgas garantiifondi.

VHI jätkab antud hetkel kogu oma tegevust ilma, et ta oleks Irish Financial Regulatorilt (Iiri finantsteenuste reguleerimisamet) loa saanud ja ilma, et ta oleks muu hulgas täitnud vajalikud maksejõulisuse nõuded.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Hispaania) 11. veebruaril 2010 — Aurora Sousa Rodríguez jt versus Air France SA

(Kohtuasi C-83/10)

(2010/C 113/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez

Kostja: Air France S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas [määruse nr 261/2004/EÜ]⁽¹⁾ artikli 2 punktis 1 määratletud mõistet „tühistamine” tuleb tõlgendada ainult lennu kavakohase väljumise ärajäämise tähenduses või ka mis tahes asjaolu tähenduses, mille tõttu kõnealune broneeringuga lend on startinud, kuid ei jõua sihtkohta, sealhulgas tehniliste asjaolude sunnil lähtekoha lennujaama tagasi pöördumise tähenduses?
2. Kas kõnealuse määruse artiklis 12 sätestatud mõistet „lisahüvitis” tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab siseriiklikul kohtul lennu tühistamise korral määrata kahju hüvitamise, sealhulgas mittevahalise kahju hüvitamise lennutransporditeenuse osutamise lepingu täitmata jätmise eest vastavalt lepinguliste kohustuste täitmata jätmist käsitlevates siseriiklikes õigusnormides ja kohtupraktikas kehtestatud kriteeriumidele, või kas, vastupidi, kõnealust hüvitist kohaldatakse ainult seoses reisijate kantud ja nõuetekohaselt tõendatud kuludega, mida lennuettevõtja ei ole piisavalt hüvitanud vastavalt määruse nr 261/2004/EÜ artiklite 8 ja 9 nõuetele, ilma et nendele artiklitele oleks tuginetud, või lõpuks, kas need kaks lisahüvitise mõistet on omavahel kokkusobivad?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT erivaljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Siegburg (Saksamaa) 12. veebruaril 2010 — Hüseyin Balaban versus Zelter GmbH

(Kohtuasi C-86/10)

(2010/C 113/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Siegburg